

Povídání o ředkvičce

Ředkvičku znali již staří Egyptané. Byla spolu s česnekem a cibulí důležitou potravou pro dělníky stavějící pyramidy. Rovněž v Asii se pěstovala již v dávných

dobách. A to nejen jako zelenina, ale i jako okrasná rostlina. V českých zemích je známá až v 18. století. Ředkvička roste nejlépe na jaře a na podzim, protože nemá ráda mnoho sluníčka. Vyseješ-li však ředkvičku celoroční, nebo ji budeš mít ve stínu, můžeš ji pěstovat i v létě. Ředkvička nejlíp chutná syrová, ale dobrá je i podušená na cibuli s kmínem a vajíčkem. Pokud ti ředkvička vykvete, nedají se její bulvičky jíst, protože ztvrdnou. To ale nevádí. Počkej, až se na ní vytvoří malé lusky, a ty pak ochutnej. Jsou velmi dobré.

Povídání o salátu

Na salátu si pochutnávali již staří Egyptané, Řekové a Římané. U nás se nejdříve pěstoval v klášterních zahradách. Na stůl obyčejných lidí se dostal až za stovky let. V dnešní době známe mnoho druhů salátů. Např. salát ledový nebo římský. Známe saláty zelené, ale i červeně zbarvené.

Salát je nejlepší s různými sladkokyselými zálivkami, kombinuje se s mnoha druhy zeleniny, ale i s ovocem nebo vajíčky.

Salát je stejně jako ředkvička rostlina krátkého dne, takže nejlíp ti poroste na jaře nebo na podzim. Vysadíš-li si však třeba odrůdu salátu zvanou Dubáček, můžeš jej pěstovat celé léto. U tohoto salátu se postupně sklízí lístky.